

## Brännvinsbränneriet

-Detta är en lång och mycket händelserik historia om en inspirerande, energigivande byggnad som blev ett fantastiskt hem. Det husets historia med oss, ska jag försöka att beskriva kort.-

Året var 1995 det var sommar och vi semestrade i mammas hus på Österlen. Jag stod på storgatan i Simrishamn och väntade på min man som var inne i en affär. Medan jag väntade roade jag mig med att titta i skyltfönstret hos en av alla stadens husmäklare. Då såg jag huset med stort H.

Ett gammalt brännvinsbränneri. Ett gigantiskt tegelhus med världens högsta skorsten, var till salu inte alltför långt från Simrishamn.

Vi hade tittat lite runt på olika hus som vi skulle kunna tänka oss som vårt alldeles egna lilla sommarhus, men detta!! Ja, vi var ju tvungna att ta oss en titt.

Snurriga och desorienterade vinglade vi ut ur huset efter en visning av ägaren. Så många intryck och hur hängde allihopa ihop? Stora industrilokaler olika nivåskillnader trappor upp o trappor ner oförståeliga installationer av betong. Rostiga stora och mindre rör som stack ut här o där och vilka vackra fönster! Vilken god känsla! Spännande och utmanande! Sommaren gick, vi la ett bud på huset men ägaren ville inte gå med på det, vi avvaktade, lät det hela vila.

En sensommardag låg vi på en filt på gräsmattan i vår trädgård i Lund och hade precis tänkt att:

-Nej det blir nog inget bränneri för vår del, det är nog alldeles för galet! Eller? Då kom kloka dottern och sa:- Är ni inte riktigt kloka! Klart att ni måste köpa världens häftigaste ställe! Så vi tänkte om och la ett sista bud. Bingo stället var vårt!

Iväg till första bästa handelsträdgård och köpa massor av rosor att plantera.

Varje fredag satte vi oss sedan i bilen efter jobb, med korgen packad med räkor, ägg, sallad o vin och så mycket vi kunde få in i bilen som vi ville fylla vårt nya fina slott med!

Vi sov i en hemmagjord gul o svartrandig bäddsoffa och barnen i en våningsäng från loppis i den pytte lilla lägenheten som hade en liten braskamin och toa, den lilla lägenheten fanns i ett hörn av det gigantiska huset. Där hade jourhavande brännare kanske sovit eller åtminstone ätit sin lunch då tiden begav sig.

Vi fixade en elplatta och gjorde iordning så det kunde likna nån slags kök. Fina temuggar och gulliga emalj tallrikar toppade hemmamysen men det viktigaste var nog nymodigheten, doftljuset som luktade vanilj.

Med tänd brasa, kandelabrar o doftljus satte vi på musik, jättehögt, så dansade vi i natten i det jättelika rummen utanför den lilla lägenheten i det stora stora huset. Fladdermössen dansade också strax under takbjälkarna.

Inflyttningsfest blev det tidig vår, det hade snöat och stormat mycket den vintern och på det stora dansgolvet låg det en jättelik snödriva som blåst in i rummet från den stora otäta dubbelytterdörren.

Vi dukade långbord med vackra dukar, massor av godsaker, våra finaste tallrikar och glas, tände många levande ljus och kandelabrar. Snart fylldes huset med vänner från alla håll, de fyllde på med goda saker att äta och snart var det dans och sång till levande musik. Vilken härlig husvärmare!

Snön skottade vi ut och sen byggde mannen nya isolerade ytterdörrar med mycket glas så ljuset fick fritt tillträde i det nya fina vardagsrummet.

Ja så höll vi på. Vi la nya golv där golvet var ojämt, Reglade upp väggar runt barnens sängar så det blev mysiga små krypin. Beställde innanfönster till de vackra gamla gjutjärnsfönstren av en snickarvän. En kompis som var elektriker bytte ut all el. Och vi fick hjälp med att sätta upp innertak i ett av de stora utrymmena och så vidare.

Det blev så att efter några somrar som sommarstuga så avancerade huset till att bli vårt riktiga hem. Vi sålde huset som vi bott i i utkanten av Lund. För de pengar som vi då fick, installerade vi vattenburen jordvärme. En grävmaskin kom hit och la ner 850m slang i jorden i plommonodlingen som fanns på tomt, och en värmepump kopplades till. Voila! Så hade vi både varmvatten och vattenburen värme i stora vackra renoverade gamla järnelement och även vattenburen golvvärme i kök och vardagsrum. (Golvvärme som vi med stor möda och många skratt äntligen fick bukt på så de bångstyriga vattenrören till sist hamnade i sina klykor, så vi sen kunde bygga både trä golv och sätta klinkers över dem.) Vilka härliga varma golv vi fick!

Huset gav oss ju hur många olika möjligheter som helst! Fantasin skenade iväg.

Huset gav mig inspiration att jag skulle kanske kunna starta den där skolan som jag drömt om att göra, en konstskola. En skola för människor som inte helt naturligt får tillgång till eftergymnasial utbildning. Ett av våra barn, mellandottern, har en funktionsnedsättning som gör att hon aldrig kommer att klara sig utan hjälp och stöd. Jag ville skapa en skola där hon och hennes gelikar kunde växa, utveckla sin självkänsla och kreativitet. Kanske skulle jag starta skolan i nedre botten av huset?

Eller kanske kunde vi ha ett galleri där? Eftersom vi i vår familj, gör många bilder så hängde jag upp lite av dem lagom till påskrundan. Ja, det kom folk och vi sålde en del. Då bjöd jag in respekterade konstnärer som utställare och det var jätte spännande och roligt.

Skolan startade jag något år senare, den finns nu på folkhögskolan i Tomelilla.

Elev konstutställningar på påsken var senare under många år ett måste i bränneriet.

Nu är det ju så att jag alltid har gillat att baka, och min bror som är kock sa en gång att han inte visste någon som bakade så gott bröd som jag. Därför bestämde vi att vi skulle gå en kurs i sudegsbakning. Efter det blev ingenting sig likt, det jätte surdegat överallt. Jag bakade så många bröd så jag kunde sälja dem från bakluckan i bilen efter vattengympan på onsdagarna.

Efterfrågan ökade och då tog mannen tjänstledigt från sitt jobb på reklambyrån i Malmö, för att bygga ett bageri i markvåningen på bränneriet.

-Så blev det till slut ett bageri med kafé och plats för diverse överraskningar i nedre botten av huset. I de övriga lokalerna inredde vi vårt hem, med allt vi önskade. En stor ateljé blev ett stort bonus.

Min mamma flyttade hit från Lund för närhet och glädje, hon hjälpte till när det var dags att kavla knäckebröd. Vår enastående äldsta dotter, var hela tiden delaktig i allt tänkande och görande som vi tillsammans hittade på, allt ifrån utställningar till nya recept på godsaker. Mina systrar kom hit på somrarna och stod och sålde bröd o bullar, sjöng lite skillingtryck sånger för våra gäster och gjorde mackor till hungriga turister. Kockbrorsan skapade eftertraktade lunchrätter. Sonen som just avslutat sina studier på teaterhögskolan och strax efter det blivit anställd som skådespelare på Dramaten i Stockholm, kom hit på somrarna med sina kompisar och gjorde olika föreställningar. Blandad teater och även musikföreställningar, ifall han inte bara satt och spelade på tramporgeln medan gästerna mumsade godsaker från bageri.

Såå mycket det har hänt i hus och bageri och kafé. Härliga dansfester, utställningar, teater, berättarkvällar, workshops, musik, sång och soppa och bröd och bullar. Massor med Bullar och Bång! Vilken fantastisk tid vi haft alla dessa år!!!

Mycket skratt och mycket stor glädje och så klart en massa arbete.

Men nu är det dags för oss gamlingar att ta det lite coolare och flytta till ett mindre hus. Därför beslutade vi oss för att sälja möjligheternas hus, till någon/några som önskar förverkliga sina egna speciella drömmar och tankar. Någon/några som vill ta väl hand om huset och låta det vackert leva vidare!

Vi har ju blivit pensionärer, och önskar oss mer tid till att måla och skriva och kanske ta upp keramiken som legat vilande.

Nya spännande tider väntar.

-Ja det här var historien om möjligheternas hus som vi fick omhänderta, vårda och älska och som fick oss att växa.